

599

Besluit van 5 november 1992 inzake stoffen die de ozonlaag aantasten

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 27 februari 1992, nr. MJZ27292036, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Overwegende dat het ter uitvoering van internationale verplichtingen voortvloeiend uit het Verdrag van Wenen ter bescherming van de ozonlaag (Trb. 1985, 144), het Protocol van Montreal van 16 september 1987 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (Trb. 1988, 11), zoals dat is aangepast en gewijzigd op 29 juni 1990 (Trb. 1991, 74), en de Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 4 maart 1991 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (594/91/EEG, PbEG L 67) noodzakelijk is regels te stellen en dat het wenselijk is ter bescherming van de ozonlaag die regels uit te breiden;

Gelet op artikel 24 van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639);

De Raad van State gehoord (advies van 21 augustus 1992, nr. W08.92 0102);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 2 november 1992, Nr. MJZ02n92012, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Paragraaf 1. Algemeen

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. **verordening**: Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 4 maart 1991, betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (594/91/EEG, PbEG L 67);

b. **wet**: Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639);

c. **commissie**: Commissie van de Europese Gemeenschappen;

d. **protocol**: Protocol van Montreal van 16 september 1987 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (Trb. 1988, 11), zoals dat is aangepast en gewijzigd tijdens de van 27 tot en met 29 juni 1990 gehouden tweede bijeenkomst van de partijen bij het protocol (Trb. 1991, 74);

e. **blustoestel**: toestel als bedoeld in artikel 1, onder c, van het

Besluit draagbare blustoestellen (Stb. 1986, 553) alsmede ieder ander draagbaar of verrijdbaar toestel, bestemd voor het bestrijden van brand met behulp van blusgas;

f. **blusgasinstallatie**: stationair opgesteld samenstel van op elkaar afgestemde toestellen, leidingen en daarbij behorende componenten, bestemd voor het bestrijden van brand met behulp van blusgas en niet zijnde een blustoestel;

g. **koelinstallatie**: mobiel of stationair samenstel van op elkaar afgestemde toestellen en leidingen dat dient tot het onttrekken van warmte, waarvan het totale aandrijfvermogen van de compressoren 500 watt of meer bedraagt en waarin een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, een onvolledig met uitsluitend chloor en fluor en zonder broom gehalogeneerde koolwaterstofverbinding met maximaal drie koolstofatomen, een uitsluitend met fluor gehalogeneerde koolwaterstofverbinding met maximaal twee koolstofatomen of een preparaat dat een zodanige stof bevat, dient als koudemiddel.

Paragraaf 2. Geleidelijke vermindering van de produktie en de invoer

Artikel 2

1. Het is met ingang van 1 juli 1997 verboden:

a. een stof, genoemd onder categorie 1 of categorie 2 van de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat:

1°. te vervaardigen, voor zover niet wordt aangetoond dat die stof of dat preparaat wordt vernietigd met behulp van door de partijen bij het protocol goedgekeurde technologieën, dan wel wordt gebruikt als grondstof voor de vervaardiging van een andere stof of een ander preparaat, of

2°. in Nederland in te voeren;

b. een produkt dat een stof of preparaat als bedoeld in onderdeel a bevat, te vervaardigen, in Nederland in te voeren of voor handels- of produktiedoeleinden voorhanden te hebben;

c. een stof of preparaat als bedoeld in onderdeel a, voor handels- of produktiedoeleinden voorhanden te hebben, indien die stof of dat preparaat niet door regeneratie is verkregen.

2. Het vervaardigen van een stof of preparaat als bedoeld in het eerste lid, onder a, is tot 1 juli 1997 slechts toegestaan, voor zover de in artikel 10, eerste onderscheidenlijk tweede lid, van de verordening bedoelde hoeveelheden niet worden overschreden.

3. Het eerste lid, onder a onderscheidenlijk onder c, is niet van toepassing voor zover die stof of dat preparaat wordt toegepast bij de vervaardiging van een stof of preparaat waarop de Wet op de geneesmiddelenvoorziening (Stb. 1958, 408) van toepassing is.

4. Het voor handels- of produktiedoeleinden voorhanden hebben van een stof of preparaat als bedoeld in het eerste lid, onder a, niet zijnde een geregenereerde stof of een geregenereerd preparaat, is tot 1 juli 1997 slechts toegestaan, voor zover de in artikel 11, eerste onderscheidenlijk tweede lid, van de verordening bedoelde hoeveelheden, dan wel, indien van toepassing, de door de commissie overeenkomstig artikel 11, zevende lid, van de verordening verhoogde hoeveelheden niet worden overschreden.

Artikel 3

1. Het is met ingang van 1 januari 2000 verboden:

a. halon genoemd onder categorie 3 van de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat:

1°. te vervaardigen, voor zover niet wordt aangetoond dat die stof of dat preparaat wordt vernietigd met behulp van door de partijen bij het protocol goedgekeurde technologieën, dan wel wordt gebruikt als grondstof voor de vervaardiging van een andere stof of een ander preparaat, of

2°. in Nederland in te voeren;

b. een produkt dat een stof of preparaat als bedoeld in onderdeel a bevat, te vervaardigen, in Nederland in te voeren of voor handels- of produktiedoelinden voorhanden te hebben.

2. Het vervaardigen van een stof of preparaat als bedoeld in het eerste lid, onder a, is tot 1 januari 2000 slechts toegestaan, voor zover de in artikel 10, derde lid, van de verordening bedoelde hoeveelheden niet worden overschreden.

3. Het voor handels- of produktiedoelinden voorhanden hebben van een stof of preparaat als bedoeld in het eerste lid, onder a, is tot 1 januari 2000 slechts toegestaan, voor zover de in artikel 11, derde lid, van de verordening bedoelde hoeveelheden, dan wel, indien van toepassing, de door de commissie overeenkomstig artikel 11, zevende lid, van de verordening verhoogde hoeveelheden niet worden overschreden. Deze beperking geldt niet ten aanzien van geregenereerd halon.

Artikel 4

1. Het is met ingang van 1 januari 1998 verboden:

a. tetrachloorkoolstof te vervaardigen, voor zover niet wordt aangetoond dat die stof wordt vernietigd met behulp van door de partijen bij het protocol goedgekeurde technologieën, dan wel wordt gebruikt als grondstof voor de vervaardiging van een andere stof of een ander preparaat, of die stof in Nederland in te voeren;

b. een produkt dat tetrachloorkoolstof bevat, te vervaardigen, in Nederland in te voeren of voor handels- of produktiedoelinden voorhanden te hebben.

2. Het vervaardigen van tetrachloorkoolstof is tot 1 januari 1998 slechts toegestaan, voor zover de in artikel 10, vierde lid, van de verordening bedoelde hoeveelheden niet worden overschreden.

3. Het voor handels- of produktiedoelinden voorhanden hebben van tetrachloorkoolstof is tot 1 januari 1998 slechts toegestaan, voor zover de in artikel 11, vierde lid, van de verordening bedoelde hoeveelheden, dan wel, indien van toepassing, de door de commissie overeenkomstig artikel 11, zevende lid, van de verordening verhoogde hoeveelheden niet worden overschreden. Deze beperking geldt niet ten aanzien van geregenereerd tetrachloorkoolstof.

4. Het eerste lid geldt niet voor het vervaardigen van:

a. chloroform voor zover dat per kilogram minder dan 100 milligram tetrachloorkoolstof bevat;

b. een andere stof of een preparaat voor zover die stof of dat preparaat per kilogram minder dan 10 milligram tetrachloorkoolstof bevat.

Artikel 5

1. Het is met ingang van 1 januari 2005 verboden:

a. 1,1,1-trichloorethaan te vervaardigen, voor zover niet wordt aangetoond dat die stof wordt vernietigd met behulp van door de partijen bij het protocol goedgekeurde technologieën, dan wel wordt gebruikt als grondstof voor de vervaardiging van een andere stof of een ander preparaat, of die stof in Nederland in te voeren;

b. een produkt dat 1,1,1-trichloorethaan bevat, te vervaardigen, voor

handels- of produktiedoelinden voorhanden te hebben of in Nederland in te voeren.

2. Het vervaardigen van 1,1,1-trichloorethaan is tot 1 januari 2005 slechts toegestaan, voor zover de in artikel 10, vijfde lid, van de verordening bedoelde hoeveelheden niet worden overschreden.

3. Het voor handels- of produktiedoelinden voorhanden hebben van 1,1,1-trichloorethaan is tot 1 januari 2005 slechts toegestaan, voor zover de in artikel 11, vijfde lid, van de verordening bedoelde hoeveelheden, dan wel, indien van toepassing, de door de commissie overeenkomstig artikel 11, zevende lid, van de verordening verhoogde hoeveelheden niet worden overschreden. Deze beperking geldt niet ten aanzien van geregenereerd 1,1,1-trichloorethaan.

Artikel 6

De in de artikelen 2, tweede lid, 3, tweede lid, 4, tweede lid, en 5, tweede lid, bedoelde beperkingen gelden niet voor zover de commissie machtiging heeft verleend tot overschrijding van produktieniveaus overeenkomstig het achtste lid, dan wel tot combinatie van produktieniveaus overeenkomstig het negende lid van artikel 10 van de verordening.

Artikel 7

1. Een recht dat ingevolge artikel 11, achtste lid, van de verordening is toegekend aan degene die een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, vervaardigt, is overdraagbaar.

2. Degene aan wie ingevolge artikel 11, achtste lid, van de verordening een recht is toegekend, doet bij overdracht daarvan terstond mededeling aan de commissie en aan Onze Minister.

Artikel 8

1. Degene die een stof vervaardigt, genoemd in de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, is verplicht op verzoek van de commissie alle door haar verlangde gegevens te verstrekken, die naar haar redelijk oordeel nodig zijn voor een juiste uitvoering van haar taken ingevolge de verordening.

2. Degene die een stof of preparaat als bedoeld in het eerste lid vervaardigt, is verplicht aan de door Onze Minister aangewezen personen toegang te verlenen, van alle door hen verlangde bescheiden inzage te verlenen en de gelegenheid te bieden daarvan afschrift te nemen, alle door hen verlangde gegevens te verstrekken en anderszins alle door hen gewenste medewerking te verlenen, indien zij dit nodig oordelen voor een onderzoek als bedoeld in artikel 14 van de verordening.

Artikel 9

1. Het is verboden zich te ontdoen van een uit een koelinstallatie, blustoestel of blusgasinstallatie afkomstige stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, anders dan door afgifte daarvan aan een persoon aan wie een daarvoor toereikende vergunning is verleend op grond van de Wet chemische afvalstoffen (Stb. 1981, 696).

2. Het eerste lid is niet van toepassing op het blussen van brand met behulp van halon, genoemd onder categorie 3 van de bijlage bij dit besluit.

Paragraaf 3. Koelinstallaties

Artikel 10

1. Het tijdens onderhouds- of installatiewerkzaamheden aan een koelinstallatie bedrijfsmatig toepassen van een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, is uitsluitend toegestaan aan een natuurlijke of rechtspersoon die over een erkenningsbewijs beschikt, dat is verstrekt door een instelling die door Onze Minister is aangewezen.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op het tijdens onderhouds- of installatiewerkzaamheden aan een koelinstallatie bedrijfsmatig toepassen van een onvolledig met uitsluitend chloor en fluor en zonder broom gehalogeneerde koolwaterstofverbinding met maximaal drie koolstofatomen, alsmede een onvolledig met uitsluitend fluor gehalogeneerde koolwaterstofverbinding met maximaal twee koolstofatomen.

3. De voorwaarden die door een instelling als bedoeld in het eerste lid, worden gehanteerd voor het verlenen van een erkenningsbewijs behoeven de goedkeuring van Onze Minister.

Artikel 11

1. Het is verboden in een nieuwe koelinstallatie die na de datum van inwerkingtreding van dit besluit wordt geïnstalleerd of voor gebruik ter beschikking wordt gesteld, een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, bedrijfsmatig toe te passen of voorhanden te hebben.

2. Het eerste lid is tot 1 januari 1994 niet van toepassing op een mobiele koelinstallatie.

Artikel 12

1. Het is verboden een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, bedrijfsmatig toe te passen of bedrijfsmatig voorhanden te hebben in een koelinstallatie, indien deze koelinstallatie onvoldoende lekdicht is.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op het bedrijfsmatig toepassen of bedrijfsmatig voorhanden hebben van een onvolledig met uitsluitend chloor en fluor en zonder broom gehalogeneerde koolwaterstofverbinding met maximaal drie koolstofatomen, alsmede op het bedrijfsmatig toepassen of bedrijfsmatig voorhanden hebben van een uitsluitend met fluor gehalogeneerde koolwaterstofverbinding met maximaal twee koolstofatomen.

3. Onze Minister kan nadere regels stellen met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde lekdichtheid van een koelinstallatie.

Paragraaf 4. Toepassing van halon-blusgas

Artikel 13

1. Het is verboden halon als genoemd onder categorie 3 van de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, bedrijfsmatig toe te passen of voorhanden te hebben in een blusgasinstallatie, een blustoestel of enig ander produkt.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op:

a. het bedrijfsmatig toepassen of het voorhanden hebben ten behoeve van toepassingen die door Onze Minister zijn aangewezen als noodzakelijk voor het maatschappelijk verkeer, voor de veiligheid van personen of voor de veiligheid van het milieu;

b. het voorhanden hebben in een blusgasinstallatie of een blustoestel, geïnstalleerd of voor gebruik ter beschikking gesteld voor de datum van bekendmaking van dit besluit in het Staatsblad;

c. het bedrijfsmatig toepassen of het voorhanden hebben ten behoeve van het opnieuw vullen van een blusgasinstallatie of een blustoestel, geïnstalleerd of voor gebruik ter beschikking gesteld voor de datum van bekendmaking van dit besluit in het Staatsblad;

d. het bedrijfsmatig toepassen of het voorhanden hebben ten behoeve van het opnieuw vullen van een blusgasinstallatie waarop het derde lid van toepassing is.

3. Het eerste lid geldt tot drie maanden na de inwerkingtreding van dit besluit niet voor het bedrijfsmatig toepassen ten behoeve van het installeren of voor gebruik ter beschikking stellen van een blusgasinstallatie, voor zover tot dat installeren of voor gebruik ter beschikking stellen aantoonbaar opdracht is verleend voor de datum van bekendmaking van dit besluit in het Staatsblad.

Artikel 14

Onverminderd het in artikel 13 gestelde mag een stof of preparaat als bedoeld in artikel 13, eerste lid, met ingang van 1 januari 1995 uitsluitend bedrijfsmatig worden toegepast voor het vullen van een blusgasinstallatie of een blustoestel, indien die stof of dat preparaat aantoonbaar door regeneratie is verkregen.

Paragraaf 5. Isolatiematerialen

Artikel 15

1. Het is verboden isolatiemateriaal te vervaardigen of voor handels- of produktiedoeleinden voorhanden te hebben, indien dit isolatiemateriaal een stof bevat, genoemd onder categorie 1 of categorie 2 van de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat.

2. Ten aanzien van andere isolatiematerialen dan isolatieplaten of isolatiepanelen is het eerste lid eerst van toepassing met ingang van 1 juli 1993.

Artikel 16

Het is verboden een stof, genoemd onder categorie 1 of categorie 2 van de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, bedrijfsmatig toe te passen in gespoten isolatiemateriaal ten behoeve van vloer- en spouwmuurisolatie.

Paragraaf 6. Oplos- en reinigingsmiddelen

Artikel 17

1. Het is verboden een stof, genoemd onder de categorieën 1, 2, 3 of 5 van de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, bedrijfsmatig toe te passen als oplos- of reinigingsmiddel, indien onvoldoende terugwinning plaatsvindt van de bij die handeling vrijkomende stof of het vrijkomende preparaat.

2. Onze Minister stelt met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde terugwinning nadere regels.

Paragraaf 7. Voorschriften inzake in- en uitvoer van stoffen en produkten

Artikel 18

1. Het is verboden zonder vergunning van de commissie een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, waarvoor ingevolge de verordening contingenten gelden, of preparaten die een zodanige stof bevatten, in Nederland in te voeren uit een land dat geen Lid-Staat is van de Europese Gemeenschappen.

2. De aanvraag voor een vergunning bevat de in artikel 4, tweede lid, van de verordening bedoelde gegevens.

3. Als instantie waaraan door de commissie een afschrift van de vergunning wordt gezonden, wordt Onze Minister aangewezen.

4. Bij de aangifte ten invoer, bedoeld in de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (Stb. 1961, 31), van de in het eerste lid bedoelde stoffen en preparaten uit landen die geen Lid-Staat zijn van de Europese Gemeenschappen, dient een afschrift van de vergunning te worden overgelegd.

Artikel 19

Het is verboden een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, in Nederland in te voeren uit een land dat geen partij is bij het protocol.

Artikel 20

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 2, eerste lid, onder b, en 3, eerste lid, onder b, is het verboden een ingevolge artikel 6 van de verordening aangewezen produkt dat een stof of preparaat als bedoeld in artikel 19, eerste lid, bevat, in Nederland in te voeren uit een land dat geen partij is bij het protocol.

2. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 2, eerste lid, onder b, 4, eerste lid, onder b, en 5, eerste lid, onder b, is het met ingang van 1 januari 1996 verboden een ingevolge artikel 6 van de verordening aangewezen produkt dat een stof of preparaat als bedoeld in artikel 19, tweede lid, bevat, in Nederland in te voeren uit een land dat geen partij is bij het protocol.

Artikel 21

Het is verboden een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, of een preparaat dat een zodanige stof bevat, uit te voeren naar een land dat geen partij is bij het protocol.

Artikel 22

De verboden, bedoeld in de artikelen 18 tot en met 21, zijn niet van toepassing voor zover de commissie toestemming voor de betrokken handeling heeft verleend overeenkomstig artikel 9 van de verordening.

Artikel 23

1. Degene die een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit, een onvolledig met uitsluitend chloor en fluor en zonder broom gehalogeneerde koolwaterstofverbinding met maximaal drie koolstofatomen of een preparaat dat een zodanige stof bevat, produceert, in Nederland invoert of uitvoert, geeft jaarlijks voor 1 april aan de commissie kennis

van de in artikel 13, eerste lid, van de verordening bedoelde gegevens over het daaraan voorafgaande kalenderjaar. Hij zendt een afschrift van de kennisgeving aan Onze Minister.

2. In afwijking van het eerste lid wordt ten aanzien van een stof, genoemd onder categorie 1 of categorie 2 van de bijlage bij dit besluit, alsmede een preparaat dat een zodanige stof bevat, voor 1 oktober 1997 een kennisgeving gedaan als bedoeld in het eerste lid, die betrekking heeft op het tijdvak van 1 januari 1997 tot en met 30 juni 1997.

Paragraaf 8. Slotbepalingen

Artikel 24

Dit besluit is niet van toepassing op het bedrijfsmatig toepassen of voorhanden hebben van een stof, genoemd in de bijlage bij dit besluit of een preparaat dat een zodanige stof bevat, voor zover op grond van artikel 2a van de Hinderwet (Stb. 1981, 410) ter zake van dat gebruik regels zijn gesteld.

Artikel 25

De Regeling inzake stoffen die de ozonlaag aantasten (Stcrt. 1991, 123) wordt ingetrokken.

Artikel 26

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Het kan worden aangehaald als: Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25 a, vierde lid jo derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

's-Gravenhage, 5 november 1992

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Uitgegeven de *zesentwintigste* november 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Categorie 1

CFK 11	CCl_3F
CFK 12	CCl_2F_2
CFK 113	$\text{CClF}_2\text{CCl}_2\text{F}$
CFK 114	$\text{CClF}_2\text{CClF}_2$
CFK 115	CClF_2CF_3

Categorie 2

CFK 13	CClF_3
CFK 111	$\text{C}_2\text{Cl}_5\text{F}$
CFK 112	$\text{C}_2\text{Cl}_4\text{F}_2$
CFK 211	C_3FCl_7
CFK 212	$\text{C}_3\text{F}_2\text{Cl}_6$
CFK 213	$\text{C}_3\text{F}_3\text{Cl}_5$
CFK 214	$\text{C}_3\text{F}_4\text{Cl}_4$
CFK 215	$\text{C}_3\text{F}_5\text{Cl}_3$
CFK 216	$\text{C}_3\text{F}_6\text{Cl}_2$
CFK 217	$\text{C}_3\text{F}_7\text{Cl}$

Categorie 3

halon 1301	CBrF_3
halon 1211	CF_2BrCl
halon 2402	$\text{C}_2\text{F}_4\text{Br}_2$

Categorie 4

tetrachloorkoolstof	CCl_4
---------------------	----------------

Categorie 5

1.1.1-trichloor-ethaan (methylchloroform)	$\text{C}_2\text{H}_3\text{Cl}_3$
--	-----------------------------------

Deze bijlage behoort bij het koninklijk besluit van 5 november 1992, Stb. 599.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Op 22 maart 1985 is het Verdrag van Wenen ter bescherming van de ozonlaag tot stand gekomen (Trb. 1985, 144). Met dit verdrag is internationaal aanvaard dat de aantasting van de ozonlaag schadelijke gevolgen kan hebben voor het leefmilieu en de gezondheid van de mens. De partijen bij het verdrag hebben de verplichting op zich genomen passende maatregelen te nemen ter bescherming van de gezondheid van de mens en het milieu tegen de schadelijke gevolgen die kunnen voortvloeien uit de aantasting van de ozonlaag.

Ter uitvoering van deze verdragsverplichting hebben de verdragspartijen in Montreal op 16 september 1987 een protocol tot stand gebracht dat behoort bij het Verdrag van Wenen (Trb. 1988, 11). In het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, zijn met betrekking tot bepaalde volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstofverbindingen (CFK's) en halonen reductiedoelstellingen opgenomen. In het Protocol zoals dat toen luidde, was voorzien in een bevrozing van het gebruik van halonen op het gebruiksniveau van 1986. Met betrekking tot de volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstofverbindingen was een beperking van het gebruik overeengekomen van 50% ten opzichte van het gebruiksniveau van 1986.

Het Verdrag van Wenen en het Protocol van Montreal zijn behalve door de afzonderlijke Lid-Staten tevens bekrachtigd door de Europese Economische Gemeenschappen (EEG) bij beschikking 88/540/EEG van de Raad van 14 oktober 1988 (PbEG L 297).

Tijdens de, van 2 tot en met 5 mei 1989 te Helsinki gehouden, eerste bijeenkomst van de partijen bij het Protocol van Montreal is een verklaring door de partijen aangenomen, waarin werd opgeroepen tot beëindiging van de productie en het gebruik van volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen vóór het jaar 2000. Bovendien werd in deze verklaring opgeroepen tot een zo spoedig mogelijke beëindiging van het gebruik van halonen alsmede tot de reductie van andere stoffen die de ozonlaag aantasten.

Tijdens de tweede bijeenkomst van de partijen bij het protocol, die van 27 tot en met 29 juni 1990 te Londen werd gehouden, is door de partijen aan de bovengenoemde verklaring uitvoering gegeven door een herziening van het protocol tot stand te brengen. Bovendien is er een financieel mechanisme ingesteld, dat dient om de toetreding van ontwikkelingslanden tot het protocol te stimuleren. De reductiedoelstellingen uit het herziene protocol houden in dat het gebruik en de productie van volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstofverbindingen en halonen in het jaar 2000 volledig dient te zijn beëindigd. Voor 1,1,1-trichloorethaan (methylchloroform) moet in 2005 een volledige beëindiging van het gebruik worden gerealiseerd. Voorts is afgesproken dat de overeengekomen reductiepercentages tijdens de vierde bijeenkomst van de partijen bij het protocol in 1992 zullen worden herzien en waar mogelijk zullen worden aangescherpt. Tevens zullen tijdens die bijeenkomst essentiële toepassingen worden vastgesteld, waarvoor het gebruik van halon nog wel is toegestaan.

Zoals reeds werd aangegeven, is de EEG eveneens partij bij het Verdrag van Wenen en het daarbij behorende Protocol van Montreal. Uit dien hoofde is op 14 oktober 1988 verordening 3322/88/EEG vastgesteld, betreffende bepaalde chloorfluorkoolwaterstoffen die de ozonlaag

afbreken (PbEG L 297). In deze verordening, die op 1 januari 1989 in werking is getreden, is bepaald dat het gebruik en de productie van volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstofverbindingen gedurende het tijdvak van 1 juli 1998 tot en met 30 juni 1999 met 50% gereduceerd dient te worden. Voorts dient het gebruik van halonen in 1992 op het gebruiksniveau van 1986 te worden gestabiliseerd.

Vooruitlopend op de herziening van het Protocol van Montreal heeft de Europese Commissie op 25 januari 1990 voorstel 4451/90/EEG ingediend voor een nieuwe verordening van de Raad ter vervanging van verordening 3322/88/EEG van 14 oktober 1988 (PbEG C 86). Dit voorstel is aangepast aan het in juni 1990 gewijzigde Protocol van Montreal. Op 4 maart 1991 heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen op basis van dit voorstel verordening 594/91/EEG betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken vastgesteld en op 14 maart 1991 is deze gepubliceerd (PbEG L 67).

Deze nieuwe verordening houdt onder andere in, dat binnen de EEG de productie, de in- en uitvoer, het op de markt brengen en het voor eigen rekening verbruiken van volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstofverbindingen met ingang van 1 juli 1997 niet meer is toegestaan. De productie, de in- en uitvoer, het op de markt brengen en het voor eigen rekening verbruiken is voor tetrachloorkoolstof vanaf 1 januari 1998, voor halon vanaf 1 januari 2000 en voor 1,1,1-trichloorethaan (methylchloroform) vanaf 1 januari 2005 niet meer toegestaan.

Zowel de noodzaak tot implementatie van de verordening, als de wenselijkheid te komen tot verdergaande maatregelen ter bescherming van de ozonlaag hebben geleid tot het onderhavige besluit.

Verordeningen hebben een algemene strekking, zijn verbindend in alle onderdelen en zijn rechtstreeks van toepassing in elke Lid-Staat. Niettegenstaande de rechtstreekse toepasselijkheid van verordening 594/91/EEG betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, is het noodzakelijk, ten behoeve van het toezicht op de naleving van de verordening, alsmede ten behoeve van het creëren van effectieve handhavingsmogelijkheden ter zake van het bij of krachtens de verordening gestelde, de verordening in het Nederlandse recht te implementeren. Een en ander houdt mede verband met artikel 15 van de verordening, waarin gesteld wordt dat de Lid-Staat passende juridische of administratieve maatregelen neemt in geval van inbreuk op de bepalingen van de verordening. In dit verband wordt bovendien verwezen naar de Regeling chloorfluorkoolwaterstoffen en halonen Wet milieugevaarlijke stoffen (Stcrt. 1991, 123). Deze regeling is ter implementatie van de verordening op grond van artikel 31 van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639) tot stand gekomen, vooruitlopend op de totstandkoming van een algemene maatregel van bestuur. De werkingsduur van deze regeling is verlengd tot 1 juli 1993 (Stcrt. 1992, 123).

Het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (Trb. 1957, 249), zoals gewijzigd door de Europese Akte (Trb. 1986, 63), staat het treffen van verdergaande maatregelen ter bescherming van de ozonlaag niet in de weg. Artikel 130T van het verdrag bepaalt immers dat beschermende maatregelen die gemeenschappelijk worden vastgesteld uit hoofde van artikel 130S, niet beletten dat een Lid-Staat maatregelen voor een verdergaande bescherming handhaaft en treft die verenigbaar zijn met het verdrag. Verordening 594/91/EEG heeft artikel 130S als rechtsgrondslag, zodat er in beginsel voor de Lid-Staten geen beletsel bestaat tot het treffen van nationale maatregelen ten behoeve van een zo goed mogelijke bescherming van

het milieu. Thans bestaat overigens nog geen jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie inzake artikel 130T.

Een eerste vereiste dat voortvloeit uit artikel 130T, is dat er sprake moet zijn van een verdergaande milieubescherming. De verordening regelt uitsluitend het aanbod in de Europese Gemeenschap van stoffen die de ozonlaag aantasten. In het onderhavige besluit zijn de verbodsbepalingen uit de verordening geïmplementeerd. Tevens is, met het oog op emissiebeperkingen, de toepassing van de onderhavige stoffen geregeld, hetgeen een aanvulling van de verordening betekent.

De maatregelen in het onderhavige besluit ondersteunen de realisering van de Europese reductiedoelstellingen. Bovendien wordt aldus bewerkstelligd dat zowel de verbodsbepalingen als de reductiedoelstellingen uit de verordening ook daadwerkelijk kunnen worden gerealiseerd zonder dat er, na het van kracht worden van het verbod, door een na-ijlende vraag naar de onderhavige stoffen een grote behoefte aan uitzonderingen ontstaat. Voorts wordt de omschakeling naar alternatieve stoffen, alsmede een zorgvuldig gebruik van de reeds in gebruik zijnde stoffen die de ozonlaag aantasten, gestimuleerd door aanvullende verbodsbepalingen en emissiebeperkende voorschriften.

Verdergaande nationale maatregelen op grond van artikel 130T dienen voorts verenigbaar te zijn met de overige bepalingen van het EEG-Verdrag. Voor zover het vrije verkeer van goederen in het geding is, kan met name worden verwezen naar de artikelen 30 tot en met 36 van het EEG-verdrag. In artikel 36 is aangegeven in welke gevallen uitzonderingen op het in artikel 30 geformuleerde verbod op belemmeringen van het intra-communautaire goederenverkeer gerechtvaardigd kunnen zijn. Buiten artikel 36 biedt de jurisprudentie van het Hof van Justitie een andere mogelijkheid op grond waarvan bepaalde handelsbelemmerende maatregelen geoorloofd kunnen worden geacht, te weten toepassing van een zogenaamde «rule of reason». Op grond van het zogenaamde «Cassis de Dijon-arrest» (zaak 120/78, jur. 1979, p. 649) heeft het Hof nationale belemmeringen van het vrije verkeer van goederen namelijk aanvaardbaar geacht voor zover «dringende behoeften» deze belemmeringen noodzakelijk maken. In zijn uitspraak in de zogenaamde «Deense flessenzaak» (zaak 302/86, jur. 1988) heeft het Hof de bescherming van het milieu als een «dringende behoefte» aanvaard. Voor de toepassing van de «rule of reason» bestaat echter slechts ruimte indien ter zake een communautaire regeling ontbreekt, dan wel indien een dergelijke regeling niet uitputtend beoogt te zijn. Voorts dienen de nationale maatregelen te gelden zonder onderscheid tussen binnenlandse en ingevoerde producten. Ten slotte mogen de noodzakelijke nationale maatregelen niet onevenredig belastend zijn. Uit de bepalingen van het onderhavige besluit en hetgeen in de voorgaande alinea's is gesteld, blijkt dat in het besluit aan de genoemde voorwaarden wordt voldaan.

In dit verband moet worden vermeld dat zowel Duitsland als Denemarken in het kader van Richtlijn 83/189/EEG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PbEG L 109) nationale maatregelen hebben genotificeerd bij de Europese Commissie. De Commissie heeft niet op deze maatregelen gereageerd, waaruit wordt geconcludeerd dat het milieubelang in dit geval prevaleert.

In het Nationaal Milieubeleidsplan (Kamerstukken II 1988/89, 21 137 nr. 1-2) is de Nederlandse beleidsdoelstelling geformuleerd inzake stoffen die de ozonlaag aantasten. Deze houdt in dat het Nederlandse streven er op is gericht het gebruik van volledig gehalogeneerde chloor-

fluorkoolstofverbindingen in, of zo snel mogelijk na 1995 te beëindigen. Voorts wordt er naar gestreefd het gebruik van halonen zoveel mogelijk terug te dringen.

Om deze doelstelling te bereiken is op 21 juni 1990, in de vorm van een samenwerkingsproject tussen overheden en het bedrijfsleven, het CFK-actieprogramma gepresenteerd. Het CFK-actieprogramma is op dezelfde dag door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer aan de Tweede Kamer toegezonden (Kamerstukken II 1989/90, 21 137, nr. 25). In het CFK-actieprogramma is onder meer een reductieschema opgenomen dat per doelgroep aangeeft hoe het gebruik van volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstofverbindingen en halonen reeds in 1995 vrijwel volledig beëindigd kan worden.

Ondanks het bestaan van een zelfregulerend instrument als het CFK-actieprogramma is in het onderhavige besluit regelgeving tot stand gebracht op grond van artikel 24 van de Wet milieugevaarlijke stoffen. De uitvoering van internationale verplichtingen, zoals die welke voortvloeien uit de verordening, maakt dit noodzakelijk. In het Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten, zijn met het oog daarop de verbodsbepalingen uit de verordening geïmplementeerd. Hierboven is daar reeds op ingegaan. Voorts zijn in het CFK-actieprogramma afspraken gemaakt over de totstandkoming van verdergaande aanvullende en ondersteunende maatregelen. Het genoemde besluit vormt de uitwerking van deze in het actieprogramma gemaakte afspraken.

Het onderhavige besluit is in ontwerp voorgepubliceerd in de Staatscourant (Stcrt. 1991, 125), waarna gedurende drie maanden wensen of bezwaren ter kennis van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer konden worden gebracht. Tevens is aan de CFK-commissie en de Centrale raad voor de milieuhygiëne advies gevraagd over het besluit. De CFK-commissie heeft op 5 november 1991 advies uitgebracht en de Centrale raad voor de milieuhygiëne heeft op 20 november 1991 besloten geen advies uit te brengen.

Voor zover in het navolgende wordt gesproken over stoffen, wordt daarmee tevens bedoeld preparaten die deze stoffen bevatten.

Dit besluit houdt – naast de door de verordening vereiste bepalingen – in hoofdlijnen het volgende in.

In de eerste plaats zijn in dit besluit voorschriften gesteld met betrekking tot de deskundigheid van personen die werkzaamheden verrichten aan koelinstallaties. Daarbij is gekozen voor een zelfregulerend instrument in de vorm van een erkenningsregeling. Voorts is de mogelijkheid gegeven voorschriften aan koelinstallaties te stellen ter voorkoming van lekkageverliezen. Overeenkomstig het CFK-actieprogramma is tevens het gebruik in nieuw te installeren koelinstallaties verboden van de stoffen in de bijlage bij dit besluit.

In de tweede plaats is het gebruik van halonen in dit besluit beperkt tot essentiële toepassingen. Daarbij is aangegeven voor welke essentiële toepassingen halon nog mag worden gebruikt in nieuw te installeren blusapparatuur. Bovendien is het opnieuw vullen van halon-blusapparatuur met ingang van 1 januari 1995 uitsluitend nog toegestaan met halon verkregen door middel van regeneratie.

In de derde plaats is een verbod op de produktie en het op de markt brengen van CFK-houdende isolatiematerialen in dit besluit opgenomen, zoals dat in het CFK-actieprogramma is overeengekomen. Bovendien is een verbod opgenomen op het toepassen van de stoffen, genoemd onder categorie 1 of categorie 2 van de bijlage bij dit besluit, in gespoten isolatiemateriaal ten behoeve van vloer- en spouwmuurisolatie.

In de vierde plaats is ten aanzien van het gebruik als oplos- of reinigingsmiddel van stoffen die de ozonlaag aantasten, een voldoende mate van terugwinning voorgeschreven. Ter zake van die terugwinning kunnen bij ministeriële regeling nadere voorschriften worden gesteld.

Op grond van artikel 33 van de Wet milieugevaarlijke stoffen kan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer op een daartoe strekkende aanvraag een ontheffing verlenen van het bij of krachtens dit besluit bepaalde, indien het belang van de bescherming van mens en milieu zich daartegen niet verzet. Daarbij zal met het mondiale karakter van de aantasting van de ozonlaag rekening worden gehouden. De mogelijkheid op grond van artikel 33 van de Wet milieugevaarlijke stoffen een ontheffing te verlenen wordt voorts beperkt door het minimum beschermingsniveau dat voortvloeit uit de verordening. De rechtstreekse toepasselijkheid van de verordening binnen de Lid-Staat betekent immers dat een ontheffing die zou leiden tot een minder vergaand beschermingsniveau dan de verordening biedt, niet voldoet aan het in artikel 33 genoemde criterium dat inhoudt dat het belang van de bescherming van het milieu zich niet tegen de verlening van een ontheffing verzet.

Naast de aantastende werking met betrekking tot stratosferische ozon, is van belang dat chloorfluorkoolstofverbindingen ook krachtige «broeikasgassen» zijn, die een bijdrage leveren aan het broeikaseffect. Tijdens de tweede bijeenkomst van de partijen bij het Protocol van Montreal is dit aspect door de partijen erkend.

Het beëindigen van het gebruik en de produktie van chloorfluorkoolstofverbindingen kan derhalve een tweeledige werking hebben. Een verdere aantasting van de ozonlaag wordt namelijk tegengegaan en de bijdrage aan het broeikaseffect wordt verminderd. Bij het opstellen van de bijlage bij dit besluit, waarin de onderhavige stoffen worden genoemd, is echter uitsluitend rekening gehouden met het ozonlaag aantastend vermogen van de stoffen en zijn alleen de stoffen opgenomen die chloor of broom bevatten.

Transponeringstabel

Hieronder is per artikel van het besluit aangegeven ter uitvoering van welke bepaling van de verordening het strekt.

Besluit

Verordening

- art. 2, eerste lid, onder a	- * art. 10, eerste lid, zesde gedachtenstreepje
* art. 10, tweede lid, vijfde gedachtenstreepje
- art. 2, eerste lid, onder b	- * art. 11, eerste lid, zesde gedachtenstreepje
* art. 11, tweede lid, vijfde gedachtenstreepje
- art. 2, eerste lid, onder c	- * art. 11, eerste lid, zesde gedachtenstreepje
- art. 2, tweede lid	- * art. 10, eerste lid, eerste t/m vijfde gedachtenstreepje
* art. 10, tweede lid, eerste t/m vierde gedachtenstreepje

*Besluit
Verordening*

- art. 2, vierde lid
- art. 3, eerste lid, onder a
- art. 3, eerste lid, onder b
- art. 3, tweede lid
- art. 3, derde lid
- art. 4, eerste lid, onder a
- art. 4, tweede lid
- art. 4, derde lid
- art. 5, eerste lid, onder a
- art. 5, eerste lid, onder b
- art. 5, tweede lid
- art. 5, derde lid
- art. 6
- art. 7
- art. 8, eerste lid
- art. 8, tweede lid
- art. 18, eerste lid
- art. 18, tweede lid
- art. 18, derde lid
- art. 18, vierde lid
- art. 18, vierde lid
- art. 19, eerste lid
- art. 19, tweede lid
- art. 20, eerste lid
- art. 20, tweede lid
- art. 21
- art. 22
- art. 23
- * art. 11, eerste lid
- * art. 11, tweede lid
- * art. 11, zevende lid, laatste twee volzinnen
- * art. 10, derde lid, derde gedachtenstreepje
- * art. 11, derde lid, derde gedachtenstreepje
- * art. 10, derde lid, eerste en tweede gedachtenstreepje
- * art. 11, derde lid
- art. 11, zevende lid
- * art. 10, vierde lid, derde gedachtenstreepje
- * art. 10, vierde lid, eerste en tweede gedachtenstreepje
- * art. 11, vierde lid
- * art. 11, zevende lid
- * art. 10, vijfde lid, vierde gedachtenstreepje
- * art. 11, vijfde lid, vierde gedachtenstreepje
- * art. 10, vijfde lid, eerste t/m derde gedachtenstreepje
- * art. 11, vijfde lid
- * art. 11, zevende lid
- * art. 10, de laatste twee volzinnen van de leden 1 t/m 4
- * artikel 10, achtste lid
- * artikel 10, negende lid
- art. 11, achtste lid
- art. 13
- art. 14
- art. 4, eerste lid
- art. 4, tweede lid
- art. 4, eerste lid, laatste volzin
- art. 15
- art. 15
- art. 5, eerste lid
- art. 5, tweede lid
- art. 6, eerste lid
- art. 6, tweede lid
- art. 8
- art. 9
- art. 13

Dereguleringsstoets

Het Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten strekt er toe de produktie, de in- en uitvoer en het gebruik van die stoffen, behoudens essentiële toepassingen, te verbieden. Voorts wordt de produktie en invoer van produkten die deze stoffen bevatten, met ingang van 1 juli 1997 verboden. Ten slotte worden beleidsvoornemens zoals die in het CFK-actieprogramma zijn vastgesteld, ten uitvoer gelegd. Aldus wordt het gebruik van de in categorie 1 of categorie 2 van de bijlage bij dit besluit genoemde stoffen in nieuwe koelinstallaties verboden en worden voor koelinstallaties voorschriften gesteld met betrekking tot de lekdichtheid. Ook aan de deskundigheid van personen die de onderhavige stoffen toepassen, worden eisen gesteld die er toe moeten leiden dat ongewenste emissies zo min mogelijk kunnen plaatsvinden. Verder wordt het gebruik van halon beperkt tot essentiële toepassingen en wordt de mogelijkheid gegeven emissiebeperkende voorschriften te stellen voor het gebruik van stoffen die de ozonlaag aantasten als oplos- of reinigingsmiddel.

Gezien de internationale verplichtingen zal de beëindiging van het gebruik van deze stoffen voor het Nederlandse bedrijfsleven op de lange termijn geen andere kosten met zich brengen dan de kosten die bedrijven in het buitenland moeten maken in het kader van de nakoming van internationale afspraken uit het herziene Protocol van Montreal en de verordening. Een concurrentie-nadeel kan hooguit op korte termijn ontstaan, afhankelijk van de ontwikkelingen in de overige EEG-Lid-Statens. Op basis van het CFK-actieprogramma zal reeds omstreeks 1996 een vrijwel volledige beëindiging van het gebruik van CFK's zijn gerealiseerd. Ten behoeve van de uitvoering van de erkenningsregeling voor de koeltechniek wordt een privaatrechtelijke organisatie opgericht die zichzelf zal financieren. Deze organisatie is belast met het verlenen van erkenningsbewijzen aan natuurlijke en rechtspersonen die voldoen aan deskundigheidseisen op het gebied van de koeltechniek.

Financiële gevolgen

De financiële gevolgen voor de producenten, de koeltechniek, de isolatieschuimsector en de oplos- en reinigingsmiddelensector worden in het onderstaande weergegeven.

Wat betreft de beperking van het halonengebruik tot essentiële toepassingen zijn thans weinig gegevens voorhanden die tot een beoordeling van de financiële gevolgen kunnen leiden. De uitvoering van het beleid, zoals onder meer is beschreven in de CFK-jaarrapportage 1990, leidt ter zake van de financiële gevolgen van dit beleid niet tot problemen.

Er zal naar verwachting voor de producenten een marktverlies van 20 miljoen gulden optreden en de jaarlijkse lasten zullen van f 1,7 miljoen in 1990 tot f 32,2 miljoen in 1998 oplopen in verband met noodzakelijke investeringen in alternatieve stoffen.

De benodigde extra investeringen voor de industriële en commerciële koeling bedragen circa 20% van de jaarlijks investeringen. Dit betekent bij een investering van f 400 miljoen een extra investering van f 80 miljoen per jaar, hetgeen neerkomt op f 2000 per installatie. De aanpassingen die aan installaties dienen te worden verricht in het kader van de lekdichtheidseisen, zullen naar verwachting in de periode 1991-1994 f 200 miljoen bedragen. Het zal daarbij om 50% van de installaties gaan.

De kapitaalslasten hiervan lopen op van 4 miljoen in 1991 tot f 30 miljoen vanaf 1994.

Ten aanzien van de financiële consequenties van de verbodsbepaling inzake het gebruik van CFK-houdende isolatiematerialen in de bouw is uit onderzoek gebleken dat toepassing van een vervangend isolatiemateriaal gemiddeld leidt tot een stijging van de gemiddelde totale kosten per woning van 0,02%.

Naar verwachting zullen de kosten voor de sector oplos- en reinigingsmiddelen met f 6000 per jaar stijgen voor iedere ton CFK 113 die wordt gebruikt. Onduidelijk is nog hoe hoog deze kosten werkelijk zullen worden. Vooralsnog wordt in het CFK-actieprogramma met een totaal van f 5 miljoen rekening gehouden.

In het kader van het Nationaal Milieubeleidsplan is f 28 miljoen gereserveerd voor de uitvoering van het CFK-actieprogramma. De geraamde besteding van overheidsmiddelen leidt niet tot overschrijding van de gereserveerde gelden. De maatregelen opgenomen in dit besluit, zijn aangekondigd in het CFK-actieprogramma. Voor een gedetailleerde kostenberekening wordt volstaan met verwijzing naar de kostenparagrafen uit het CFK-actieprogramma. De kosten die zijn gemoeid met de handhaving van een en ander, zullen tot en met 1995 worden gedekt uit de middelen die in het kader van het CFK-actieprogramma beschikbaar zijn gesteld.

Handhaving

In mijn opdracht heeft DHV Milieu & Infrastructuur BV een aantal mogelijkheden uitgewerkt voor handhaving door de overheid van het Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten. Uit de voorstellen is gekozen voor de meest stringente vorm van handhaving waarbij naast handhaving door de Hoofdinspectie Milieuhygiëne tevens aan de provincies en gemeenten zal worden verzocht ambtenaren te belasten met het toezicht in het kader van dit besluit.

Op basis van de rapportage van DHV Milieu & Infrastructuur BV zal aan de handhaving vorm worden gegeven in twee fasen; een projectmatige aanpak in de periode tot 1 januari 1996 en een vervolgfase gedurende de daaropvolgende periode.

Voor de handhaving in de eerste fase zal een handhavingsteam worden geformeerd van circa 14 personen. Na de projectmatige fase zal de handhaving frequentie naar verwachting geleidelijk worden verminderd tot een reguliere handhaving frequentie waarmee circa 7 personen zullen worden belast. Voor begeleiding en coördinatie is een interne personele uitbreiding bij de Rijksoverheid met circa 2 tot 3 personen noodzakelijk.

Aangezien het CFK-actieprogramma beoogt het gebruik van CFK's en halonen in 1995 vrijwel volledig te beëindigen, zal in de eerste helft van 1994 een evaluatie plaatsvinden op grond waarvan de handhaving behoefte voor de periode na 1 januari 1995 kan worden vastgesteld. De inspanningen in het kader van de projectmatige aanpak zullen periodiek worden geëvalueerd met het oog op een adequate en efficiënte personele inzet.

Reeds in 1992 is gestart met de opzet van de uitvoeringsorganisatie. De verantwoordelijkheid voor en coördinatie van de handhaving activiteiten ligt in handen van de Hoofdinspectie Milieuhygiëne. Bij de projectmatige uitvoering van het handhavingprogramma zal nog nader worden bezien in hoeverre ambtelijke opsporings- en controlebevoegdheden kunnen worden overgedragen aan externe medewerkers.

Gezien de aard van de bedrijven waarop dit besluit van toepassing is, zal aan de gemeenten en provincies worden verzocht de ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van de Hinderwet, tevens te belasten met het toezicht op de naleving van het onderhavige besluit.

Voor de financiering van de kosten die de handhaving van het onderhavige besluit met zich brengt, zal tot 1995 f 5 miljoen beschikbaar worden gesteld uit de middelen die voor de uitvoering van het CFK-actieprogramma zijn gereserveerd. De kosten voor de gemeenten en provincies kunnen worden vergoed uit de extra middelen die ten behoeve van gemeentelijke en provinciale taken in het kader van het Nationaal Milieubeleidsplan zijn gereserveerd.

Een primaire handhavingstaak betreft de uit dit besluit voortvloeiende bepalingen op het gebied van de koeltechniek. Naast de handhavingsspanning door het Directoraat-Generaal Milieubeheer zullen ambtenaren van gemeenten en provincies controles uitvoeren in het kader van de reguliere toezichthoudende werkzaamheden. Daarnaast zal in het kader van de erkenningverlening een intensieve inspectie plaatsvinden.

Een aanknopingspunt voor de handhaving vormt de boekhouding van de gedistribueerde koudemiddelen en de logboeken bij de koelinstallaties. Intensieve handhaving is vooral van belang in de periode direct volgend op de inwerkingtreding van dit besluit.

De handhaving van de bepalingen inzake het gebruik als oplos- of reinigingsmiddel van stoffen die de ozonlaag aantasten, zal eveneens op basis van de gegevens over distributie van deze stoffen worden gecontroleerd. Het ligt voor de hand bij de handhaving nauw samen te werken met gemeenten en provincies. Ten gevolge van technische ontwikkelingen en voorlichting door onder andere de innovatiecentra en het Centrum voor Micro-elektronica, zal het gebruik van onder meer CFK 113 in 1993 reeds drastisch zijn afgenomen, zodat naar verwachting met een relatief beperkte handhavingsspanning kan worden volstaan.

De handhaving van de bepalingen met betrekking tot halonen kan met name worden gericht op de maximaal 15 leveranciers van brandbeveiligingsapparatuur in Nederland. Vanwege het geringe aantal leveranciers, alsmede door de activiteiten van een nog op te richten halonenbank, kan de handhavingsspanning naar verwachting beperkt blijven.

In Nederland zijn circa 15 bedrijven actief op het terrein van gespoten vloerisolatie. De isolatiematerialen die CFK's zouden kunnen bevatten, zijn afkomstig van circa 20 producenten.

De producenten van CFK-houdende kunststofschuimen zullen, nadat omschakeling naar alternatieven heeft plaatsgevonden, niet geneigd zijn terug te vallen op het gebruik van CFK's. Verwacht wordt dat, gezien het geringe aantal bedrijven, met een gerichte handhavingsspanning de benodigde menskracht en middelen beperkt blijven.

De Nederlandse producenten van de in de bijlage bij dit besluit genoemde stoffen verschaffen in het kader van het Protocol van Montreal sedert enkele jaren hun productie-, import- en exportgegevens, voorzien van een accountants-verklaring. De handhaving ten aanzien van deze doelgroep kan derhalve eveneens beperkt blijven.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

De in dit besluit bedoelde stoffen die de ozonlaag aantasten, zijn genoemd in de bijlage bij het besluit. De in de bijlage genoemde stoffen komen overeen met de stoffen waarop het Protocol van Montreal en de verordening van toepassing zijn.

In de verordening is een onderscheid gemaakt tussen de stoffen waarop het Protocol van Montreal reeds van toepassing was en de stoffen die door de aanpassing en wijziging van het protocol onder de werking van het protocol zijn gebracht. Hetzelfde onderscheid is aangehouden tussen de stoffen, genoemd onder categorie 1 en de stoffen, genoemd onder categorie 2 van de bijlage bij dit besluit.

De in artikel 1, onder g, gegeven definitie van een koelinstallatie is ten dele ontleend aan het Vestigingsbesluit koeltechnisch bedrijf 1958 (Stb. 1973, 93). De ondergrens van het aandrijfvermogen van 500 watt betekent dat koelsystemen waarvan het totale aandrijfvermogen van de compressor of compressoren geringer is dan 500 watt, niet vallen onder het begrip koelinstallatie. Dergelijke koelsystemen worden wel beschouwd als produkten die stoffen bevatten die de ozonlaag aantasten. Onder het begrip koelinstallatie, zoals dat in artikel 1 is gedefinieerd, worden zowel koelen vriesinstallaties als luchtbehandelingsinstallaties (air-conditioning) verstaan.

Artikelen 2 tot en met 5

In de artikelen 2 tot en met 5 van dit besluit zijn de verbodsbepalingen uit de verordening opgenomen. Naar verwachting zal de uitvoering van het CFK-actieprogramma reeds in 1995 tot een vrijwel volledige beëindiging van het gebruik van de onderhavige stoffen leiden. Er is een relatief ruime marge tussen 1995, het jaar waarin op basis van vrijwillige afspraken tussen de overheid en de industrie het gebruik vrijwel zal worden beëindigd en de data in dit besluit, met ingang waarvan de verboden gelden. Hieruit vloeit voort dat de data ten aanzien van de toepassingen van stoffen die de ozonlaag aantasten, in alle gevallen haalbaar zullen zijn. Aldus is voldoende tijd beschikbaar gesteld voor de overschakeling naar vervangende stoffen of de toepassing van alternatieve oplossingen.

Voorts is in de artikelen 2 tot en met 5 een verbod opgenomen op de productie, het voor handels- of produktiedoeleinden voorhanden hebben en de invoer van produkten die stoffen bevatten die de ozonlaag aantasten. De produktenregelingen vormen een uitbreiding van hetgeen reeds in de verordening is geregeld. De verbodsbepalingen ten aanzien van produkten die stoffen bevatten die de ozonlaag aantasten, treden in werking met ingang van de datum waarop de productie van deze stoffen wordt verboden. Deze verbodsbepalingen vereenvoudigen in hoge mate de handhaafbaarheid en de bewijslast bij handhavingsactiviteiten.

Geneesmiddelen zijn ingevolge artikel 71 van de Wet milieugevaarlijke stoffen reeds uitgezonderd van het gestelde in artikel 2, eerste lid, onder b, van dit besluit. Ten behoeve van de vervaardiging van geneesmiddelen is het in bepaalde gevallen noodzakelijk stoffen toe te passen die zijn genoemd onder categorie 1 of categorie 2 van de bijlage bij dit besluit. Een voorbeeld van een zodanige toepassing is de productie van zogenaamde astma-sprays. Ten einde het gebruik van die stoffen ook daadwerkelijk mogelijk te maken na 1 juli 1997 is het toepassen er van uitgezonderd van het gestelde in artikel 2, eerste lid, onder a, onder-

scheidenlijk onder c. Thans worden geen geneesmiddelen vervaardigd met behulp van stoffen die de ozonlaag aantasten, die niet uitsluitend op recept verkrijgbaar zijn.

Met geregenereerde stoffen of preparaten worden bedoeld de stoffen of preparaten die zodanig zijn bewerkt dat ze opnieuw gebruikt kunnen worden. Geregenereerde stoffen of preparaten hebben dezelfde chemische specificaties als nieuw vervaardigde stoffen of preparaten. In de artikelen 2, vierde lid, 3, derde lid, 4, derde lid, en 5, derde lid, is bepaald dat de in die artikelen bedoelde stoffen of preparaten, voor zover deze door regeneratie zijn verkregen, mogen worden verhandeld zonder dat daaraan de in die bepalingen bedoelde kwantitatieve beperkingen zijn verbonden.

Tetrachloorkoolstof wordt toegepast voor het vloeibaar maken van chloor. Voorts komt het vrij als onvermijdelijk bijproduct bij de productie van dichloormethaan (methyleenchloride) en chloroform. Bij de chloorproductie zoals die in Nederland plaatsvindt, maar ook bij andere chloeringsprocessen, kan een zekere mate van verontreiniging met tetrachloorkoolstof optreden. Het is niet wenselijk alle stoffen, producten of preparaten waarin een geringe verontreiniging met tetrachloorkoolstof onvermijdelijk is, te verbieden. Daarom is in artikel 4, vierde lid, aangegeven dat de in het eerste lid bedoelde handelingen geoorloofd zijn voor zover een eventuele verontreiniging met tetrachloorkoolstof de gestelde norm van 10 milligram per kilo niet overschrijdt. Voor chloroform is de maximaal toelaatbare verontreiniging met tetrachloorkoolstof gesteld op 100 milligram per kilogram. De chemische structuur van chloroform benadert die van tetrachloorkoolstof namelijk zozeer dat bij de productie van chloroform een grotere verontreiniging met tetrachloorkoolstof kan voorkomen dan bij andere stoffen, producten of preparaten.

Artikelen 6, 7 en 8

De artikelen 6, 7 en 8 vormen de uitwerking van bepalingen in de verordening. Op grond van de artikelen 7 en 8 zijn producenten van stoffen die de ozonlaag aantasten, verplicht bepaalde gegevens te verstrekken. Voorts zijn zij verplicht medewerking te verlenen bij controle op de naleving van de verordening.

Artikel 9

Dit verbod is van kracht op het moment van inwerkingtreding van dit besluit en is in het bijzonder gericht op de uitworp van de in deze bepaling bedoelde stoffen door middel van het afblazen van koel- of blusgasinstallaties. Afvalstoffen die geheel of gedeeltelijk bestaan uit stoffen die de ozonlaag aantasten, worden op grond van het Besluit aanwijzing chemische afvalstoffen (Stb. 1991, 424) als chemische afvalstof aangemerkt en vallen uit dien hoofde onder het regime van de Wet chemische afvalstoffen (Stb. 1981, 696). De uitworp van de onderhavige stoffen tijdens productieprocessen wordt gereguleerd door middel van daartoe op te stellen vergunningvoorschriften in het kader van de Hinderwet (Stb. 1981, 410) of de Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1970, 580). Ten slotte is de uitworp van halonen uitgesloten van het in het eerste lid bedoelde verbod voor zover het een uitworp betreft ten behoeve van het blussen van brand. Zonder deze uitzondering zou het immers in de praktijk niet toegestaan zijn een brand met halon te blussen.

Voorbeelden van het bedrijfsmatig toepassen van stoffen die de ozonlaag aantasten, zijn het verrichten van onderhouds- of installatiewerkzaamheden, zoals het aftappen, bijvullen of repareren van koelinstallaties of blusgasinstallaties die deze stoffen bevatten, en ook het gebruik van deze stoffen als oplos- of reinigingsmiddel.

In aanbeveling 90/438/EEG van de commissie van 27 juni 1990, betreffende de beperking van het gebruik van chloorfluorkoolwaterstoffen door de communautaire koelindustrie (PbEG L 227) heeft de commissie de Lid-Staten onder meer aanbevolen zich zoveel mogelijk in te spannen om, in samenwerking met de industrie, vakbekwaamheidsnormen in te voeren voor bedienend personeel en technici ter zake van het gebruik van koudemiddelen. In dat verband is het afgeven van zogenaamde vakbekwaamheidscertificaten, het stellen van beroepskwalificaties en het specificeren van het vereiste technische niveau van bedrijven aanbevolen.

Artikel 24, tweede lid, onder e, van de Wet milieugevaarlijke stoffen noemt de mogelijkheid bij algemene maatregel van bestuur het verrichten van bepaalde handelingen met stoffen of preparaten te verbieden indien niet aan de bij maatregel aangegeven deskundigheidseisen wordt voldaan.

Mede naar aanleiding van de EEG-aanbeveling is in dit besluit in artikel 10, eerste lid, het bedrijfsmatig toepassen van stoffen die de ozonlaag aantasten, tijdens onderhouds- en installatiewerkzaamheden aan koelinstallaties uitsluitend voorbehouden aan personen die beschikken over een geldig erkenningsbewijs, afgegeven door een door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer aangewezen instelling. Bij de aanwijzing van de instantie die de erkenningsbewijzen verleent, zal worden nagegaan of wordt voldaan aan de criteria die de Raad voor de Certificatie aan dergelijke organisaties stelt. De genoemde erkenningsbewijzen hebben betrekking op het niveau van deskundigheid. De voorwaarden voor erkenning kunnen dan ook uitsluitend betrekking hebben op het opleidingsniveau, de praktische en theoretische kennis en de vaardigheden van de monteurs en installateurs.

Het doel van het systeem van erkenningen is het bevorderen van een zorgvuldige toepassing van de betrokken stoffen tijdens onderhouds- of installatiewerkzaamheden aan koelinstallaties, zodat de uitwerp er van tijdens deze werkzaamheden tot een minimum wordt beperkt.

Het eerste lid van artikel 10 geldt voor zowel natuurlijke personen als rechtspersonen. Voor een onderneming betekent deze bepaling dat alle natuurlijke personen in die onderneming die de in artikel 10, eerste lid, bedoelde handelingen verrichten, dienen te voldoen aan de vereisten die aan de onderneming in het kader van de erkenningsregeling zijn gesteld. Aan de mogelijkheid van artikel 24, tweede lid, onder e, van de Wet milieugevaarlijke stoffen is in dit geval dus uitvoering gegeven door het bezit van een geldig bewijs van erkenning verplicht te stellen. Het bewijs dient te zijn afgegeven door een door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer aangewezen instelling.

Onder het bedrijfsmatig toepassen van de onderhavige stoffen tijdens onderhouds- of installatiewerkzaamheden wordt niet verstaan het in bedrijf hebben van koelinstallaties. Dat is namelijk het voorhanden hebben van de stoffen in een koelinstallatie.

Eigenaars en gebruikers van koelinstallaties moeten zich er van vergewissen dat de installateur van wiens diensten zij gebruik maken voor onderhouds- of installatiewerkzaamheden, voldoet aan het deskundigheidsvereiste in dit besluit. Indien een onderneming over een eigen onderhoudsdienst beschikt, dient deze ingevolge artikel 10 eveneens te beschikken over een erkenning.

Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op zowel het toepassen van onvolledig met uitsluitend chloor en fluor en zonder broom gehalogeneerde koolwaterstof-verbindingen met maximaal drie koolstofatomen (de zogenaamde HCFC's) als van onvolledig met uitsluitend fluor gehalogeneerde koolwaterstofverbindingen met maximaal twee koolstofatomen (de zogenaamde HFC's). De HCFC's bezitten eveneens het vermogen de ozonlaag aan te tasten. Dat is echter aanzienlijk geringer dan bij de stoffen uit de bijlage bij dit besluit. De beschikbaarheid van deze stoffen als tijdelijk alternatief voor de stoffen uit de bijlage bij dit besluit is dan ook van belang voor het realiseren van een spoedige beëindiging van het gebruik van de vele malen zo schadelijke volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstof-verbindingen.

De HFC's hebben weliswaar niet de eigenschap dat zij de ozonlaag aantasten, maar leveren daarentegen wel een bijdrage aan het broeikas-effect. Een ongelimiteerd gebruik van de beide categorieën vervangende stoffen is niet wenselijk, omdat daardoor alsnog een aantasting van de ozonlaag, dan wel een extra bijdrage aan het broeikas-effect kan worden veroorzaakt.

In het derde lid is ten slotte geregeld dat de vereisten die worden gehanteerd door de instantie die erkenningsbewijzen verstrekt, door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer dienen te worden goedgekeurd.

Artikel 11

In het CFK-actieprogramma zijn afspraken gemaakt over de beëindiging van het gebruik van stoffen die de ozonlaag aantasten, in de industriële en commerciële koeltechniek. Daaruit voortvloeiend is in artikel 11, eerste lid, het verbod opgenomen de genoemde stoffen bedrijfsmatig toe te passen of voorhanden te hebben in nieuwe koelinstallaties die na de datum van de inwerkingtreding van dit besluit worden geïnstalleerd. In verband met nu reeds te voorzien handhavingsproblemen is ten aanzien van mobiele koelinstallaties zoveel mogelijk aangesloten bij de regelgeving ter zake in de ons omringende landen, met name Duitsland en België. Daarom geldt het in het eerste lid genoemde verbod voor mobiele installaties pas met ingang van 1 januari 1994. Onder een mobiele installatie wordt verstaan een installatie die zich bevindt in een transport- of personenvoertuig, een lucht- of ruimtevaartuig, een tram, een metro of een trein.

Artikel 12

Vergeleken met emissies van koelinstallaties die ammoniak bevatten, zijn de emissies van koelinstallaties die stoffen bevatten die de ozonlaag aantasten, zeer hoog. Naar schatting ligt het lekkageverlies op jaarbasis gemiddeld tussen de 20 en 50% van de inhoud van de installaties.

In het CFK-actieprogramma is afgesproken dat inzake het gebruik van de onderhavige stoffen in koelinstallaties kwantitatieve normen ten aanzien van de lekkageverliezen zullen worden gesteld. De in het CFK-actieprogramma geformuleerde beleidsdoelstellingen ter zake houden in dat lekverliezen van koudemiddelen op jaarbasis maximaal 1 tot 5% van de inhoud van een installatie mogen bedragen en met ingang van 1 januari 1994 maximaal 0,1 tot 1%. Op basis van deze doelstellingen zijn door TNO technische voorschriften ontwikkeld die een zo gering mogelijke uitworp van koudemiddelen moeten waarborgen. Deze voorschriften zullen worden neergelegd in nadere regels op grond van artikel 12, derde lid. Bij de vaststelling van de lekdichtheidsvoorschriften

voor koelinstallaties zal geanticipeerd worden op de Europese CEN norm die thans door de Europese Commissie CEN/TC 182 wordt voorbereid. De lektheidsvorschriften hebben betrekking op zowel de stoffen, vermeld in de bijlage bij het besluit als de in het artikel 12, tweede lid, genoemde HCFK's en HFK's.

Thans is nog onduidelijk wat de omvang is van de lekkageverliezen die optreden indien deze voorschriften volledig in acht worden genomen. Door middel van een meetprogramma zal hier naar onderzoek worden verricht waarna de effecten van de voorschriften zullen worden geëvalueerd. De percentages die in het CFK-actieprogramma zijn genoemd, zullen als criteria bij deze evaluatie worden gehanteerd. Het daadwerkelijk optredende lekverlies van koudemiddelen zal een indicatie zijn ten behoeve van het toezicht op de naleving van de voorschriften. Het streven is er op gericht na evaluatie van de gegevens inzake de optredende lekkage bij het volledig naleven van de technische voorschriften, te komen tot normen die de maximaal toegestane lekkage van koudemiddelen aangeven.

Degene die de stof of het preparaat, bedoeld in artikel 12, bedrijfsmatig toepast of voorhanden heeft in een koelinstallatie, derhalve de eigenaar of beheerder, is verantwoordelijk voor de technische staat van de installatie. Dit betekent dat hij gehouden is ervoor zorg te dragen dat de installatie voldoet aan de geldende voorschriften. Hij is voorts ingevolge artikel 10 gehouden voor het verrichten van onderhouds- of installatiewerkzaamheden een erkende installateur in te schakelen.

De nader vast te stellen lektheidsvorschriften zullen zich dan ook niet alleen tot de monteurs en installateurs richten. De eigenaar of beheerder van een installatie zal op grond van deze eisen onder andere worden belast met de zorg voor preventief onderhoud, het zorgvuldige aanwenden van de koudemiddelen in de installatie en het bijhouden van een bij de installatie behorend logboek. Op grond van artikel 61a van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1988, 133) (artikel 18.7 van de toekomstige Wet milieubeheer) is het mogelijk door middel van bestuursdwang eigenaren van koelinstallaties te verplichten hun installaties aan te passen aan de technische voorschriften die zullen worden vastgesteld.

Artikel 13

Halon is drie tot tien maal zo schadelijk voor de ozonlaag als bij voorbeeld CFK 11. Voor 1 januari 1993 zal er in het kader van het Protocol van Montreal en de verordening een lijst van essentiële toepassingen van halon worden opgesteld. Vooruitlopend hierop is in Nederland reeds een op deze toepassingen gericht onderzoek uitgevoerd door het Instituut voor Milieuvraagstukken (IVM, 1991). Op basis van de resultaten van dit onderzoek zal ingevolge artikel 13, tweede lid, bij ministeriële regeling worden bepaald voor welke essentiële toepassingen het gebruik van halon met ingang van de inwerkingtreding van dit besluit nog is toegestaan. Het gaat hierbij om zowel bestaande installaties en toestellen waarin halon wordt toegepast, als nieuw te installeren toepassingen. Met inachtneming van de internationale ontwikkelingen en de stand van de techniek zal regelmatig worden nagegaan of er nieuwe essentiële toepassingen van halonen aan de lijst dienen te worden toegevoegd, dan wel of reeds vastgestelde toepassingen kunnen komen te vervallen. Voor zover in artikel 13 wordt gesproken van het bedrijfsmatig toepassen van halon, dient daaronder met name te worden begrepen het aftappen, (her)vullen en installeren van halon-blusgasinstallaties.

In het derde lid is een overgangsregeling opgenomen ten behoeve van

het (her)vullen, installeren en voor gebruik ter beschikking stellen van blusgasinstallaties waarvoor opdracht is verleend voor de datum van publikatie van dit besluit in het Staatsblad. Deze overgangsregeling houdt in dat installaties waarvoor opdracht is verleend voor die datum tot drie maanden na de datum van inwerkingtreding van het besluit mogen worden gevuld en geïnstalleerd en voor gebruik beschikbaar mogen worden gesteld. De periode van drie maanden is gebaseerd op een advies van de CFK-commissie van 5 november 1991. Bij het vaststellen van deze periode is rekening gehouden met het feit dat, zoals vermeld in de jaarrapportage 1990 van de CFK-commissie, leveranciers van brandbeveiligingsapparatuur hebben toegezegd dat zij vanaf 1 september 1991 geen contracten meer zullen afsluiten voor andere dan essentiële toepassingen van halon.

Tenslotte wordt gewezen op de mogelijkheid dat de Minister van Defensie op grond van artikel 59 van de Wet milieugevaarlijke stoffen in het belang van de landsverdediging verzoekt om vrijstelling of ontheffing van het bij of krachtens dit besluit gestelde.

Artikel 14

In artikel 14 is bepaald dat met ingang van 1 januari 1995 het opnieuw met halon vullen van een blusgasinstallatie ten behoeve van de in artikel 13 bedoelde toepassingen uitsluitend is toegestaan indien degene die halon toepast, kan aantonen dat de halon door regeneratie is verkregen. Dit betekent dat er voor die datum een efficiënt systeem van halon-recycling en voorraadbeheer dient te functioneren.

Artikel 15

Ten einde de reductiedoelstellingen uit het CFK-actieprogramma met betrekking tot het gebruik van CFK-houdend kunststofschuim te ondersteunen, is het met ingang van 1 januari 1993 verboden isolatieplaten en -panelen die de stoffen bevatten, bedoeld onder categorie 1 of categorie 2 van de bijlage bij dit besluit, te vervaardigen of op de markt te brengen. Met ingang van 1 juli 1993 geldt dit verbod ook voor de overige isolatiematerialen die deze stoffen bevatten. Deze data zijn na overleg met de CFK-commissie opgenomen. In aanbeveling 90/437/EEG van de commissie van 27 juni 1990 betreffende de beperking van het gebruik van chloorfluorkoolwaterstoffen door de communautaire schuimplastic-industrie (PbEG L 227) heeft de commissie de fabrikanten opgeroepen het gebruik van de genoemde stoffen te verminderen. Bovendien wordt de Lid-Staten verzocht zich in te spannen om de reductiedoelstellingen, bedoeld in de aanbeveling, te realiseren.

Artikel 16

De Tweede Kamer heeft de regering bij motie van het lid van die Kamer Willems (Kamerstukken II 1990/91, 21 137, nr. 45) verzocht CFK-houdende isolatiematerialen zo spoedig mogelijk uit te sluiten van subsidieregelingen voor energiebesparingsmaatregelen.

De CFK-commissie adviseert inzake de mogelijkheden bij de productie en het gebruik van CFK-houdende isolatiematerialen versneld om te schakelen op alternatieven voor CFK's. In dit artikel is een verbod opgenomen op het toepassen van stoffen die de ozonlaag aantasten in gespoten isolatiemateriaal ten behoeve van vloerisolatie. Naar aanleiding van het advies van de CFK-commissie van 5 november 1991 inzake het ontwerp-besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten, is ook de spouwmuurisolatie aan dit verbod toegevoegd.

Artikel 17

Het toepassen van de in artikel 17, eerste lid, genoemde stoffen als oplos-, reinigings- of ontvettingsmiddel is met ingang van 1 januari 1993 niet meer toegestaan zonder dat adequate terugwinning plaats vindt. Naar aanleiding van bovengenoemd advies van de CFK-commissie is tetrachloorkoolstof, omdat die stof als industrieel oplosmiddel wordt gebruikt, van het verbod uitgezonderd.

In een ministeriële regeling zullen voorschriften met betrekking tot de in het eerste lid genoemde terugwinning worden gesteld. Aan de methode van terugwinning zal een tijdschema met daaraan verbonden rendementseisen worden verbonden, dat progressief verloopt in de jaren na 1993. Hiermee wordt beoogd het bedrijfsleven de tijd te geven over te schakelen op alternatieve reinigings- en ontvettingsmethoden. Een voldoende mate van terugwinning kan onder andere worden bereikt door het toepassen van nageschakelde technieken. Daarnaast kunnen ook bedrijfsinterne zorgvuldigheidsprocedures er toe leiden dat een voldoende terugwinning van oplos-, reinigings- of ontvettingsmiddelen wordt gerealiseerd.

Artikel 18

De verordening strekt tot uitvoering van de verplichtingen van de EEG uit hoofde van het Verdrag van Wenen ter bescherming van de ozonlaag en het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, behorend bij het Verdrag van Wenen. Zoals reeds eerder is opgemerkt, zijn onder meer de bepalingen ten aanzien van de in- en uitvoer van stoffen die de ozonlaag aantasten, in dit besluit overgenomen ten einde in voldoende mogelijkheden tot handhaving van die bepalingen te kunnen voorzien. De artikelen 18 tot en met 23 vormen met betrekking tot de in- en uitvoer van stoffen en produkten die bepaalde stoffen bevatten, de uitvoering van verordening 594/91/EEG.

In artikel 4 van de verordening is gesteld dat de Lid-Staten een bevoegde instantie aanwijzen waaraan kopieën van verleende invoervergunningen dienen te worden toegezonden. In de Regeling chloorfluorkoolwaterstoffen en halonen Wet milieugevaarlijke stoffen was als bevoegde autoriteit in het kader van de vergunningverlening aangewezen de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. In het kader van de verordening is in artikel 18 van dit besluit wederom de minister aangewezen als bevoegde instantie.

Artikel 19

In artikel 19 is overeenkomstig de verordening de invoer van een aantal stoffen verboden vanuit landen die geen partij zijn bij het Protocol van Montreal. Daarbij is een onderscheid gemaakt tussen de stoffen waarop het Protocol van Montreal oorspronkelijk van toepassing was en de stoffen die later onder de werking van het protocol zijn gebracht.

Artikel 20

In artikel 20 is het verbod op de invoer geregeld van produkten die stoffen bevatten die de ozonlaag aantasten. Ter zake van dit invoerverbod is eveneens een onderscheid gemaakt tussen de stoffen waarop het Protocol van Montreal reeds van toepassing was en de stoffen die later onder de werkingsfeer van het protocol zijn gebracht.

Artikel 21

Een nieuw element in verordening 594/91/EEG, vergeleken met verordening 3322/88/EEG, is het verbod op de uitvoer van stoffen die de ozonlaag aantasten naar landen die geen partij zijn bij het Protocol van Montreal. Het verbod treedt met ingang van 1 januari 1993 in werking.

Artikel 23

Overeenkomstig artikel 13 van de verordening is degene die stoffen die de ozonlaag aantasten, invoert, uitvoert of vervaardigt, verplicht daaromtrent de in artikel 13 van de verordening bedoelde gegevens te verschaffen aan de Europese Commissie en aan de bevoegde instantie van de betrokken Lid-Staat. Deze verplichting geldt zowel ten aanzien van de stoffen, bedoeld in de bijlage bij dit besluit, als ten aanzien van de onvolledig met uitsluitend chloor en fluor en zonder broom gehalogeneerde koolwaterstofverbindingen met maximaal drie koolstofatomen.

Artikel 24

Voor zover de onderhavige stoffen worden gebruikt in inrichtingen waarop een algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 2a van de Hinderwet van toepassing is, zullen de toepasselijke maatregelen zoals die in dit besluit zijn gegeven, zoveel mogelijk worden ingepast in de toepasselijke algemene maatregelen van bestuur op grond van artikel 2a van de Hinderwet.

In het Besluit chemische wasserijen Hinderwet (Stb 1990, 50) is reeds een paragraaf opgenomen waarin is bepaald dat vanaf 31 december 1995 geen reinigingsmachines voor het reinigen met CFK 113 meer mogen worden gebruikt die ouder zijn dan 10 jaar. Voorts is bepaald dat na 31 december 1998 in het geheel geen gebruik meer mag worden gemaakt van reinigingsmachines waarin textiel met CFK 113 wordt gereinigd.

De bepaling in het Besluit chemische wasserijen Hinderwet waarin het gebruik van CFK 113 als reinigingsmiddel voor textiel tot uiterlijk 31 december 1998 wordt toegestaan, zal overeenkomstig de verordening worden gewijzigd.

Voor zover er regels zijn gesteld in algemene maatregelen van bestuur op grond van artikel 2a van de Hinderwet ten aanzien van stoffen die de ozonlaag aantasten, is het Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten niet van toepassing. Voor zover de bedoelde algemene maatregelen van bestuur geen bepalingen bevatten met betrekking tot dit aspect, zal dit besluit echter onverkort van toepassing zijn.

Aangezien er ten aanzien van de handhaving van dit besluit zoveel mogelijk naar wordt gestreefd aan te sluiten bij reeds bestaande handhavingssystemen, en de voorschriften ten aanzien van koel- of blusgasinstallaties, respectievelijk het gebruik van de onderhavige stoffen als oplos-, reinigings- of ontvettingsmiddel veelal op hinderwetplichtige inrichtingen betrekking hebben, is het noodzakelijk in dat verband tevens ambtenaren, belast met het toezicht op de naleving van de Hinderwet, te belasten met het toezicht op de naleving van dit besluit. Voor het toezicht op de naleving van de regels die ten aanzien van halon-blusgasinstallaties zijn gesteld, moeten naast de daartoe aangewezen ambtenaren in het kader van de Hinderwet tevens bepaalde ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van de Brandweerwet (Stb. 1985, 87) worden aangewezen.

Ik zal, ten minste een half jaar voordat het verbod in artikel 14 van kracht wordt, de CFK-commissie raadplegen omtrent de vraag of voldoende alternatieve stoffen of methoden beschikbaar zijn. Thans zijn de ontwikkelingen zodanig dat er van uit wordt gegaan dat voldoende alternatieve stoffen en methoden beschikbaar zullen zijn. Onzekerheden op een aantal punten maken echter een verificatie van dit uitgangspunt wenselijk voor het van kracht worden van de genoemde bepaling. In de adviezen van de CFK-commissie van 5 november 1991 en van 14 februari 1992 heeft ten aanzien van de verboden in de artikelen 11, 13, 15, 16 en 17 deze afweging impliciet plaatsgevonden.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders